

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Dictum

Artikel 1, leden 2 en 3, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de uitvoerende rechterlijke autoriteit die moet beslissen over de overlevering van een persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd over gegevens beschikt die wijzen op structurele of fundamentele gebreken in verband met de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht van de uitvaardigende lidstaat, met name wat betreft de procedure voor de benoeming van de leden van de rechterlijke macht, deze autoriteit de overlevering van die persoon alleen kan weigeren:

- in het kader van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met het oog op de uitvoering van een tot vrijheidsbeneming strekkende straf of maatregel, indien die autoriteit vaststelt dat er in de specifieke omstandigheden van de zaak zwaarwegende en op feiten berustende gronden bestaan om aan te nemen dat, met name gelet op de door die persoon verstrekte gegevens over de samenstelling van de rechtsprekende formatie die zijn strafzaak heeft behandeld of over andere omstandigheden die relevant zijn voor de beoordeling van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van die formatie, het grondrecht van die persoon op een eerlijk proces voor een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld, zoals neergelegd in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, is geschonden, en
- in het kader van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met het oog op strafvervolging, indien die autoriteit vaststelt dat er in de specifieke omstandigheden van de zaak zwaarwegende en op feiten berustende gronden bestaan om aan te nemen dat, met name gelet op de door de betrokkene verstrekte gegevens over zijn persoonlijke situatie, de aard van het strafbare feit waarvoor hij wordt vervolgd, de feitelijke context waarin dat Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd of andere omstandigheden die relevant zijn voor de beoordeling van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechtsprekende formatie die waarschijnlijk de procedure tegen hem zal behandelen, deze persoon in geval van overlevering een reëel gevaar loopt dat genoemd grondrecht zal worden geschonden.

(¹) PB C 2 van 3.1.2022.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 10 januari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Parma — Italië) — Strafzaak tegen ZI, TQ

(Zaak C-437/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Kansspelen – Concessies voor het verzamelen van weddenschappen – Verlenging van de reeds gegunde concessies – Regularisering van de datatransmissiecentra (DTC) die deze activiteit uitoefenen zonder concessie of politievergunning – Beperkte termijn – Kennelijke niet-ontvankelijkheid van het verzoek om een prejudiciële beslissing]

(2022/C 165/26)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Parma

Partijen in de strafzaak

ZI, TQ

Dictum

Het verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Tribunale di Parma (rechter in eerste aanleg Parma, Italië) bij beslissing van 8 november 2019, is kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) Datum van indiening: 17/09/2020